

עירובין צח: (המשנה השניה) עד צט: (המשנה השלישית)

ביאורי מושגים
חיוב הפרשת תרומות ומעשרות - מהתורה - רק כאשר האדם המגדל משאירם אצלו, ורק כשנגמרה מלאכתם של הפירות. מדרבנן - כל הפירות חייבים במעשרות, וכן תיקנו שהפירות חייבים בתרו"מ מהרגע שעברו שלב משמעותי בגידול שלהם (עוד לפני שנגמרה מלאכתם) אלא אם כן אוכלם בדרך ארעי. לכן אדם האוכל בדרך ארעי עוד לפני שנגמרה מלאכת הפירות - פטור מתרו"מ.

זוהי שיטת חכמים, ר"מ חולק.

רבא: המטלטל חפץ 4 אמות ברה"ר בלי שגופו יזוז - חייב מהמשנה (האוסרת במקרה כזה) לא ניתן לדייק כרבא או נגדו (כיוון שלא ברור האם האיסור הוא מהתורה או מדרבנן).

רב יוסף: ואם הטיל מים מרשות לרשות - חייב חטאת. אמנם צריך עקירה והנחה מעל מקום חשוב - אבל מחשבתו של האדם הופך את מקום העקירה למקום חשוב.

מודל דומה קיים בזורק לפיו של כלב - גם שם מחשבת האדם הופכת את המקום למקום חשוב.

משנה
מותר לעמוד ברה"ר ולטלטל ברה"י - וכן להיפך (ובתנאי שלא יטלטל 4 אמות ברה"ר).
אסור להטיל מים או לירוק מרה"ר לרה"י - וכן להיפך.
ר' יהודה: רוק אסוף בתוך הפה נחשב כתלוש (ולכן אין לטלטלו 4 אמות ברה"ר).

לגבי הכשר טומאה מצאנו מח' תנאים על מעמד רוק שבפה:
ר' מאיר: הרוק נחשב תלוש (ולכן מכשיר לקבל טומאה).
ר' יוסי: הרוק נחשב מחובר (ולכן אינו מכשיר).
ר' יהודה: אם גילגל את הרוק - נחשב תלוש, אם לא גילגל את הרוק - נחשב מחובר.
ר' יוחנן: ר' יהודה בתחילה חשב שהרוק נחשב תלוש (במשנתו), ולאחר מכן חזר בו וסבר שהוא נחשב תלוש רק אם גלגלו.

ספקו של רבא
כשהשלפוחית שבה נאגרים מי הרגלים נמצאת ברה"י ופי האמה שממנה יוצאים מי הרגלים נמצא ברה"ר.
מה קובע את המקום השלפוחית שממנה נעקרו מי הרגלים או פי האמה שממנו הם יצאו.

האם מותר לעמוד ברה"י ולטלטל בכרמלית:
אביי: אסור.
רבא: מותר.
המח' משפיעה גם על פרשנות הביטוי - 'וכן בגת':
אביי: המשנה מתייחסת לטלטול בכרמלית.
רבא: המשנה מתייחסת לשתית יין שלא נתחייב עדיין במעשרות. (עיין ביאורי מושגים)

המשנה
העומד ברשות הרבים ושותה ברשות היחיד אסור - א"כ הכניס ראשו ורובו למקום המים. וכן הדין בגת.

המשנה היא אף כחכמים. חכמים (שהתירו לעמוד ברשות אחת ולטלטל ברשות שניה) - מודים שחפצים נחוצים אסור לטלטל ברשות אחרת.

המשנה

מזחילה (מרזב המנקז מים מן הגג) הגבוהה מהארץ פחות מ10 טפחים
 מותר לקלוט ממנה בתנאי שלא יקלוט ישירות מהמרזב.
צינור הגבוה מהארץ פחות מ10 טפחים
 שופכים לתוכה מים אפילו ישירות.

מזחילה קרובה לקיר פחות מ3 טפחים - לכן היא עצמה נחשבת כרה"י (ואין לקלוט ממנה ישירות)

צינור רחוק מהקיר - ולכן הוא עצמו לא נחשב כרה"י (ומותר לקלוט ישירות ממנו).

ואם שטח הצינור גדול מ4X4 - הוא נחשב כרה"י ואין לקלוט ממנו ישירות.

המשנה

בור ברה"ר שחוליינו גבוהה מ10 טפחים
 ממלאים מהחלון שמעליו בשבת.
אשפה ברה"ר הגבוהה מ10 טפחים
 שופכים לתוכה מהחלון שמעליה בשבת.

רב הונא:

מדובר כשהמרחק בין החוליה לחלון גדול מ4 טפחים-

החידוש: רק אם החוליה גבוהה מ10 טפחים מותר לטלטל (כשהחוליה נמוכה מ10 טפחים המעבר מתבצע ברה"ר, כשהחוליה גבוהה מ10 טפחים המעבר מתבצע במקום פטור).

ר' יוחנן:

מדובר כשהמרחק קטן מ4 טפחים

החידוש: הבור והחוליה מצטרפים יחד לגובה של 10 טפחים.

אשפה של יחיד - חוששים שתתמעט באמצע השבת ולכן לא מתייחסים אליה כמחיצה.

אשפה של רבים (המקרה של משנתינו) - לא חוששים שתתמעט באמצע השבת ולכן מתייחסים אליה כמחיצה.